

RĂSĂRITA LUI VAN GOGH

Să nu fi spus chiar nimănui?
De tulburatica-i ispiță?
Și a pictat mii ochi căprui –
În galbenul de răsărită.

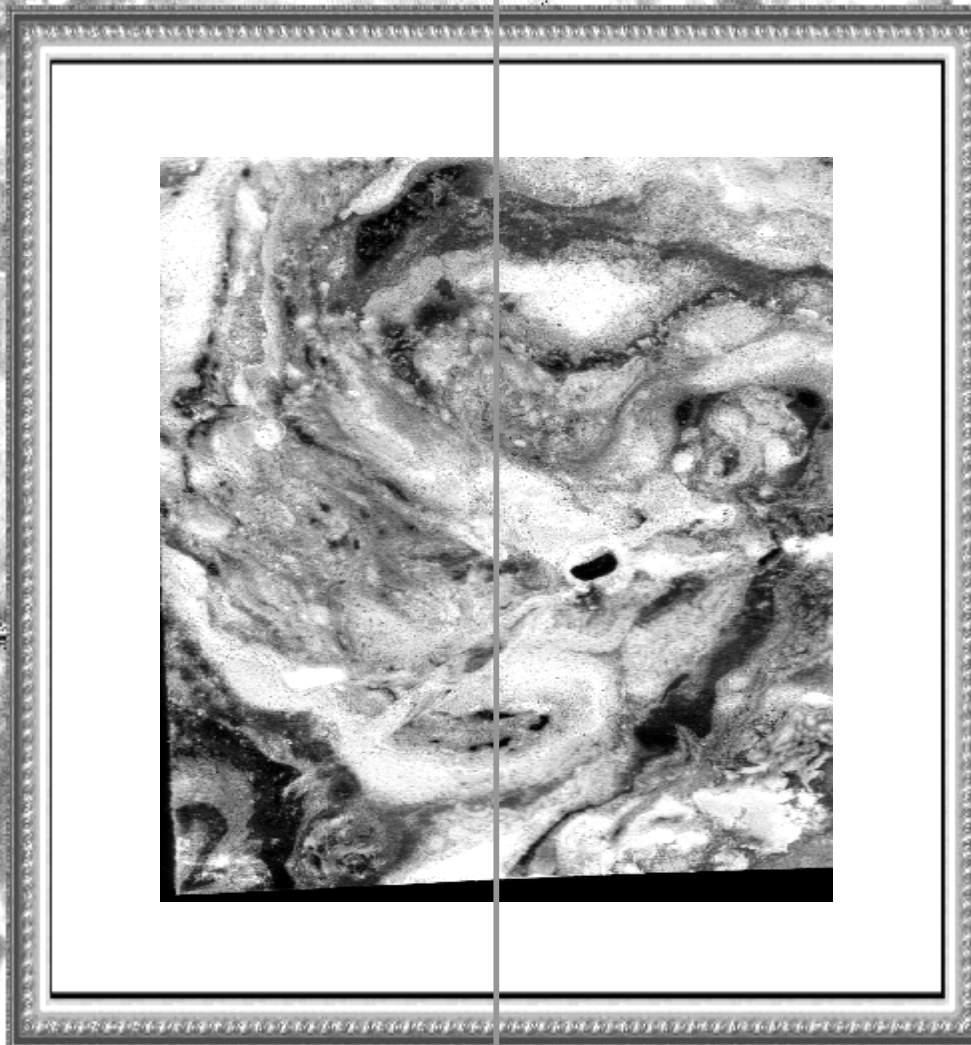
Un galben viu și zvăpăiat,
Mânat de soarele în vară,
De o potecă-ntretăiat.
Să nu fi fost pe-aci, prin țară?

De unde lanul înflorit
Sub pensula-i îmbolnăvită?
Din tuse, plictis și cuțit –
Splendoare-n aur răsărită!

Fundal albastru, cer încins
De plete blonde în petale.
Van Gogh în ele a râs, a plâns,
Blestem de har – vin în pahare.

Privește, - galbenul îmbie
La nesfârșit în artă pură.
Van Gogh din huma greaînvie,
Triumfă, viață nouă jură!

Plin de puteri ca altă dată,
Cu pensula-i însuflețită
Repede ștrihuri devotate –
Un lan în flori de răsărită...

LE TOURNESOL DE VAN GOGH

Est-ce qu'il ne parle, à personne,
De ses tourments qui l'emprisonne,
Et il a peint en mille regards,
Le jaune du tournesol gaillard.

Un jaune brûlant, plein de soleil,
Été naissant, tendre merveille,
Coupé de sentiers tordus,
Chez nous, serait-il bien venu ?

D'où tombe ce champ de fleurs
jaunes?

Pinceau malade qui les ordonne,
Couteau, ennui, tuberculose -
Créent or et fleurs miraculeuses !

Cet infini du ciel en flemmes,
Bénit pétales en cheveux de dames,
Van Gogh y rit en pleurs de toux,
Quel noir blasphème : le vin qui tue.

Regarde ! le jaune domine les prés,
Van Gogh vivant, ressuscité,
T'appelle vers l'art pur, éternel,
Triomphe, promet une vie nouvelle !

Le peintre jeune, en pleine santé,
Relance le pinceau sacré,
Mouvements rapides et précis :
Un champs de jaunes soleils fleurit...